

Охоронна зона

Восени «Жийня» стає охоронною зоною. Ловлячи останнє проміння літнього сонця, у період святкування врожаю і зібраних ресурсів, ми готуємося до холодніших, темніших митей року. М'які об'єкти, тканини, місця лежання й бази сприяють мисленню про комфорт – як на рівні чуттів, так і на рівні думок.

Цей сезон «Жийні» є спробою створити оптимістичне, а принаймні покірне ставлення до осені – не завжди золотої. Людині, яка народилася в жовтні, мабуть, інакше й не годиться.

Я завжди радію осені, змучившись літньою спекою. Цього року мені вперше довелося плакати через занадто високу температуру. Я переживала фрустрацію, з мене лився піт, я не могла знайти тіні ані схопити пляшку з водою, тримала на руках дитину. Саме так, дитину! У березні я стала мамою, в мене тепер весняна донька. Усі, включно з її батьком, також весняним, вирішили, що це найкращий час для народження. Можливість швидких прогулянок, менше шарів одягу, невдовзі літо. Я тішуся цим аспектом і ціную його, але мої батьки теж непогано впоралися з осіннім стартом.

Від березня я притуляю, отже існує. Огортаю свою доньку не тільки руками, але й загортаю її в кокони, конвертики, пелюшечки, ковдрочки, пледики. У нас вдома відмінюємо всі ці текстильні вироби – неодмінно в зменшувальній формі! – за всіма відмінками. Саме досвід материнства, хоч я більше люблю мислити про нього як про досвід батьківства, навів мене на думку про провідний мотив осінньої виставки-ситуації. Тож охороняємо себе, охороняємо також осінь.

Осінь насправді має моменти темні, важкі, болотисті, прілі, гнітючі, але має в собі також те, що варто оцінити – специфічне світло, іншу палітру кольорів, приємне сповільнення й розлінивання. Виставка звертається до традиційної осінньої естетики, щоб знайти в цій порі року те, що добре й корисне, а також показати те, що варто взяти під захист і пригорнути. Багнюка, цукор, солома, каштани. Будьмо в цьому разом!

[A]	постійні роботи
[B↔]	постійні рухомі роботи
[C]	сезонні роботи
	роботи, що поєднують сезони

ОСІНЬ 2026

сонячних променів зменшується, деякі дні все ще можуть подарувати чудові барвисті явища. Вітраж у галереї, складений із теплих жовтих і помаранчевих скляних фрагментів – це місце в галереї, яке дарує такі ефекти цілий рік. Скористайся цим навіть у найпохмуріші дні!

«Світло запускає вітраж, який вводить додаткову ауру, – говорить Марцін Януш. – Він був створений для візуальної насолоди, яка, як і все явище, швидко проминає».

Робота виконана Майстернею вітражу «Gustab».

03

Анджей Тобіс

Палітра, Збирання буряків, Приземлений листок

Із циклу «А–Z. Ілюстрований словник німецької і польської мови»

фотографії у виділених вітринах [C]

Від 2006 року Тобіс шукає в навколишній дійсності відбиття статей із німецько-польського ілюстрованого словника, виданого 1954 року в Ляйпцігу. Неоковирні переклади, незрозумілі словесні витвори, формулювання, що не пасують до сьогодішнього дня, дають простір для уяви. Митець, подорожуючи Польщею, виловлює виняткові образи й переплітає їх зі словами.

Добірка осінніх гасел, показана в «Жийні», дозволяє подивитися на цю пору року напівжартома, з дистанцією, а може, навіть симпатією.

04

Анна Стори

Керамічний об'єкт

посудна форма [C]

Є світло, є тінь. Восени променів світла дедалі менше, а тіні немовби більше. Мисткиня, що живе в Ісландії, ділиться з нами результатом своїх вправ із деконструкції тіні. Вихідним пунктом тут є цукерниця (знову цукор!) у класичному дизайні рококо з Цмелю-

01

Джерело інформації
[РЕЦЕПЦІЯ]

Під невеликим плафоном можеш побачити родинну пам'ятку кураторки виставки – цей маленький каштан упав її мамі під ноги в день, коли в неї почалися пологи. Каштан, який мама Ельжбета зберігає майже 40 років, є неспростовним доказом осіннього походження Магдалени.

02

Марцін Януш

Золота година

вітражне скло, свинець [A]

Золота година й золота польська осінь? Це звучить як ідеальне поєднання. Хоча восени дні дедалі коротшають, а кут падіння

ва, знайдена в Рейк'явіку в крамниці вживаних речей. Творчий процес вів від ужиткового об'єкта до форми посудини, заснованої на його формі. В результаті створюється чудернацький викривлений об'єкт, який також кидає тінь. Чи можна творчо підійти до осіннього мороку й труднощів?

05

Аґата Лянкамер
Fatal Strategies 2

об'єкт із кольорового цукру [C]

Робота перехоплює останні промені сонця з попереднього сезону. Вона продовжує сонячні мотиви й випробовує на міцність гарячу зорю. Сонце Аґати Лянкамер водночас солодке й моторошне. Солодке в буквальному розумінні, бо виготовлене з цукру з додаванням харчового барвника. Воно усміхається, хоч робить це ніби зловісно. Його промені, здається, розчиняються, тануть від власного жару. Воно здається втомленим після гарячого літа, втомленим самим собою. Його структура також трохи нагадує листя, яке вводить осінній настрій. Енергія, що походить від цукру, — швидка, приємна, навіть наркотична — та сонячна енергія. Зарядімося нею перед холоднішим і темнішим періодом року.

06

Пшемек Бранас
Сонце з листя

унікальний об'єкт із листя евкаліпта, цвяхів та картону
Робота надана галереєю «Lisowski».

07

Марта Нєдбал
Маска

висушений та обпалений чайний гриб (комбуча), оформлення у склі

Із робіт попередніх сезонів створено послідовність масок. Розміщені одна біля одної, вони спонукають замислитися над питанням, яка з них належить якій порі року. Чи восени може трапитися літо? Чи навесні нас може навідати зима? Спостереження за кліматичними змінами і дедалі частішими погодними аномаліями зтирає характерні риси окремих сезонів.

08

Анна Йохимек
Здобути простір!
відео [C]

Відео документує перформативну акцію, здійснену в помешканні мисткині. Варшава, багатоповерховий будинок, 11-й поверх, 63 м². Йохимек заповнює весь простір соломкою, ретельно розміщує всередині кубічні тюки соломи. Понад тону соломи, 24 години.

Солому збирають ще влітку. Серпневий і вересневий пейзаж рясніє кубічними й рулонними тюками соломи. Цей матеріал слугуватиме також у наступні сезони, зокрема худобі як корм чи підстилка, а в городництві — для загортання кущів, а також як паливо (біомаса).

Мисткиня виконує дію, яка в певному розумінні є протилежністю утеплення рослин. Вона не стільки загортає, ізолює, скільки заповнює, начиняє, фарширує. Зіштовхує органічну матерію соломки з панелями багатоповерхового будинку, сільський матеріал із тканиною міста. Відбирає у простору його ужитковий характер, створюючи новий, провокативний об'єкт. Цей процес можна прочитати як доведене до абсурду накопичення запасів.

Роботу Анни Йохимек можна буде оглядати до 15 листопада. Від 18 листопада ми представлятимемо тут відеоінсталяцію ■ Аґати Ґжибовської «Hamnet: Even as a Shadow, Even as a Dream», підготовлену у співпраці з American Film Festival.

09

Йоанна Пйотровська
фотографії з циклу «Shelters»
желатиново-срібні відбитки [C]

Роботи з колекції Фундації польського мистецтва ING.

Схованки й бази асоціюються у нас радше з дитячою активністю, але, певне, кожен із нас час від часу мріє про таке безпечне укриття. Мисткиня реалізувала фотоцикл у Варшаві, Лісабоні, Лондоні та Ріо-де-Жанейро. На її світлинах ми бачимо дорослих людей, яких Пйотровська запросила створити домашні схованки. Збудовані з тканини, одягу, меблів, книжок і важливих предметів, вони завжди мають дуже індивідуальний характер. Як могла б виглядати твоя схованка?

Фотографії були представлені на виставці «BAZA», кураторкою якої була Маґдалена Крайс, у межах Бієнале мистецтва для дитини в 2019 році. Їхня експозиція в «Жийні» — це свідомий жест повторення, повернення до певних мотивів.

10

Бартош Муха
Вогнище

соляна лампа, дубове дерево, електрична інсталяція [В+]

Ми запросили Бартоша Муху, видатного польського дизайнера, прийняти виклик під назвою «Вогнище» — інсталяції з соляної лампи. Представлена робота є результатом наших розмов та уяви Бартоша, яка розвивалася у діалозі з ідеєю «Жийні» та спільним осмисленням вогнища як форми зустрічі та відновлення. Вогнище ми розуміємо тут як одну з найдавніших форм архітектури: елементарну точку орієнтації, навколо якої збираються люди. Проектована лампа повинна втілювати цю енергію — яка зігріває теплом, заземлює та запрошує. Це окремий центральний об'єкт, навколо якого відвідувачі можуть перебувати разом, метафорично та буквально «сідаючи біля вогнища».

Робота реалізована у співпраці з Копальнею солі «Клодава».

11

Маґдалена Скотніцька
Обійми
Інсталяція [C]

Простір інсталяції, що складається з п'яти простих, м'яких об'єктів, які вільно звисають зі стелі, в задумі мав перформативний характер. Як говорить мисткиня, «Обійми» розповідають про довіру до власного тіла, коли нас оточує щось невідоме. Про ніжну присутність, яка замінює необхідність логічних відповідей. Вони переконують, що страх займає в нас важливе місце і замість того, щоб втікати, необхідно зустрітися з ним у безпечних обіймах». Скотніцька шукає натхнення в дитячому вільному, неструктурованому русі, яким керують уява й інтуїція. Через тіло й рух вона пропускає те, що безпорадне, що треба приручити й пригорнути. Потужні, а водночас ніжні форми запрошують доторкнутися до них, полежати, зануритися в них. Замість того, щоб бути в голові, будьмо в тілі!

■ Роботу Маґдалени Скотніцької можна буде оглядати до 31 жовтня. Від 4 листопада ми представлятимемо тут інсталяцію колективу Texrol.

12

Домініка Ольшови
Серце в ганчір'ї
об'єкт: бавовна, бетон, клей, живиця, конфеті [C]

Хоча Ольшови 2020 року створила роботу під назвою «Мокрий сон хохола», на виставці в «Жийні» ми розглядаємо інший її твір. У візуальному вимірі робота відсилає до багnistого осіннього краєвиду, який ми всі так ненавидимо. Цей скульптурний об'єкт був створений з використанням бавовняних пелюшок, бетону, конфеті та живиці. Велике брудне Серце, що розлазиться, ніби вітає глядачів біля входу до галереї. Воно трохи покалічене, трохи незугарне, сонне й страшне, а водночас — завдяки кольоровим

частинкам конфеті – ніби симпатичне, веселе. У цій роботі різно втілено підхід Ольшови, в якому складні й болючі мотиви поєднуються з гумором чи сюрреалізмом.

13

Павел Шейбель
Resistencia
об'єкт із ситника й рогози [C]

Об'єкт, що нагадує солом'яний кожух для захисту рослин, був натхненний галісійським пастушим вбранням, що використовувалося як захист від дощу й вітру. Soroza і saçaricho мали конусо-подібну форму, завдяки чому дощова вода вільно стікала вниз. Це різновид мобільного сховку, що носили безпосередньо на тілі. Накидка, створена Шейбелем, складається з елементів природного походження, а водночас захищає від природних чинників. Вона була створена з використанням ситника й рогози – рослин, типових для болотистих територій. Вони стійкі до вологи, а коли їх висушити, зберігають еластичність. Митець зібрав стебла біля свого дому і виплів їх вручну з використанням традиційних ремісничих технік. Робота не без причини демонструється в цьому місці – це сіни, місце, де вішають на вішалки верхній одяг, парасольки, багаж. Відвідувачі виставки напевно створюватимуть тут додаткову ефемерну композицію з предметів, залишених на час відвідин. Митець запрошує зайти під накидку, немов під курінь, зберігаючи обережність.

Pinus silvestris
об'єкт із соснової глиці [C]

Опадання соснової глиці – це природне явище. Відбувається воно саме восени – іноді швидше, якщо літо було винятково спекотним. Хвойні дерева скидають найстаршу, внутрішню глицю після кількох сезонів. Вони створюють охоронний покрив, що захищає ґрунт навколо рослини й кореневу систему від морозів. Робота складається з невеликих сніпків глиці сосни звичайної, яку митець збирав під час прогулянок. Упорядковані купки глиці є формою запису, нотатки про місце й час, проведений у лісі. Разом вони створюють нетипову колекцію, яка може стати джерелом натхнення до поглибленого спостереження природи або формою медитації.

14

Кшиштоф Гіль
Світанок
мідний поручень [A]

Цей об'єкт був створений спеціально для «Жийні», однак це не лише опора для тіла, яке піднімається сходами, але й пригода з дотиком. Хвилясті лінії дозволяють пережити нетипову послідовність рухів. Поручень був сконструйований таким чином, щоб його могли використовувати як дорослі, так і діти. Розгойдані поручні можуть також викликати тривогу. Чи справді вони стануть надійною опорою для людини, що піднімається сходами? Чи можна знайти опору в тому, що не обов'язково пряме й відоме? Як дати собі раду, коли дійсність – хоча б через осінню ауру – значно ускладнюється? Роботу виконав Бартломей Майхшак (Зварні конструкції «Saldator»).

15

Кароліна Бальцер
Американські гірки
текстильний об'єкт (стьобання) [C]

Робота представлена в контексті постійного елемента «Жийні» – мідного поручня Кшиштофа Гіля. Завиток на тканині Бальцер прямо перегукується з вигнутим поручнем. Американські гірки – як атракціон із парків розваг – це пригода, а в переносному значенні – характеристика ситуації, сповненої раптових змін емоцій. Повороти, з'їзди й підйоми забезпечують масу вражень, від радості до страху. Осінь – це для багатьох людей найважча пора року в психологічному сенсі. Осіння пригніченість, а нерідко й депресивні стани – це відомий факт. Падіння настрою, втома, небажання щось

робити, збільшення потреби в сні є наслідком меншої кількості сонячного світла. На щастя, осінній з'їзд униз буде компенсований у наступних сезонах.

16

Аліція Висоцька
Партитура для «Жийні»
колода 11 карт [A]

«Партитура для «Жийні»» – це розсіяна хореографія, що активується картами, мікрожестами доглядачів виставки та поворотами публіки. Ще до запуску «Жийні» Аліція Висоцька – мисткиня й хореографиня – спільно з командою галереї розробила набір мікрожестів, які підтримують її специфічну атмосферу. Натомість для глядачів вона підготувала карти, що залучають уяву й нагадують, що мандрівка виставкою може бути формою пригоди.

17

Якуб Якобішин
Обжинкові вітальники
фотографія і зин [C]

Якобішин, відомий також як korbusej, запрошує нас до світу радісних обжинкових прикрас. Виготовлені з соломи, сіна, квітів, але також дедалі частіше з речей повсякденного вжитку, вони створюються з нагоди закінчення жнив. Якобішин документує сучасну обжинкову естетику, яка з подячної та святкової перетворилася на досить простацьку, грубувату й строкату. Він не критикує, а радше захоплено розглядає чергові конструкції, на які натрапляє, подорожуючи сільськими дорогами. Зин можна взяти безкоштовно до закінчення запасів.

18

Архівні фотографії з освітнього проєкту «3D, або Дизайн для дітей»
концепція і втілення: Магдалена Крайс та Наталія Ромашкан [C]

Проєкт «3D, або Дизайн для дітей» тривав 9 років, аж до 2019 року. Важко порахувати, скільки годин інструктори та діти провели на цій підлозі, сидючи на подушках чи матах. Вона була зручною базою для творчої діяльності з використанням великого формату чи великих тривимірних об'єктів, але й сама ставала поверхнею творчого втручання. Фотографії, зібрані в альбомі, документують різні дії в межах майстер-класів. Одна з них була втілена в порожній галереї «Дизайн». Тоді її простір чекав на нову виставку. Використовуючи абсолютну свободу та можливість працювати на всій підлозі, ведучі запросили дітей створити килим. Учасники й учасниці вкрили холодну кам'яну долівку кольоровими візерунками з ізоляційної стрічки. Сама підлога стала тут головною героїнею. Щось схоже буде і в зимовому сезоні «Жийні» – не пропустіть!

19

Івона Калужа
Архівні фотографії (в↔)

Поруч із альбомом лежить «Хроніка», підготована Івною Калужою. Зазирни до неї, щоб знайти архівні матеріали про місце, в якому Ти перебуваєш.

20

Даніель Брожек
Вітер і море
польові записи [A]

У 2025 році Даніель Брожек здійснив мистецьку подорож на Окінаву. Він вирушив туди на запрошення Наоко Учіми, з якою BWA Вроцлав налагодило резиденційну співпрацю. Записи, які Ти чуєш поблизу денного ліжка, були зроблені під час цієї поїздки.

21

Марта Недбал

Вишивка і сінники [B↔]

«На сіннику час густішає», – записала в нотатці до роботи Марта Недбал, авторка вишивки на тканинах, із яких постали сінники – матраци, набиті сіном. – Тканина жива, вона дихає, має барви окислених металів. Мережа вишивки нагадує нервову систему, а стібки, що розходяться в різні боки, – карти кровообігу, жили руди й кровonosні судини, бронхіальні дерева. Я бачу в цих рисунках розети, що мають оберігати поволі загоювані шрами. Уявляю собі розігріте чоло, протерте лляною серветкою. Думаю про хворобу – про те, як її сприймали в народних віруваннях. Вона мешкала в тому самому тілі, що й зцілення. Хворобу не слід було виганяти, її треба було заспокоїти; її сприймали як живу присутність, рухливу силу, якій потрібно дозволити відпочити. Її розуміли як щось, що займає простір, має свою протяжність і вагу.

Ой тягнися, нитко, як людське життя,
Що надійде завтра – знати б до пуття!
(Фрагмент народної пісні).

22

Оляф Бжеський

Дихання південної стіни

поліуретанова живиця, сажа [A]

Ручка дверей

мідь, сталь [A]

Глорифікатор

гіпс, лляні мішки, сталь [B↔]

У 2013 році в межах виставки «Midnight Show» ми презентували роботу Оляфа Бжеського «Дихання». Вона звертала увагу на таємничі анімістичні сили, що панують у галереї, коли за нею не спостерігають глядачі. Робота залишалася в галереї, а цього року ми відновили її у первісній формі з димним костюмом. Ми замовили в художника два додаткові елементи для інтер'єру: «Ручку дверей», яка запускає нові шари уяви, та роботу «Глорифікатор», що відсилає до скульптури, виконаної Бжеським у 2018 році. Постамент – важливий мотив у скульптурній творчості митця – у «Жийні» виконує також сценографічну функцію, уможливаючи показ робіт інших художників у змінній, сезонній конфігурації.

23

Анна Стори

Світловий об'єкт [C]

Полярна ніч – явище, яке в Ісландії не спостерігається повною мірою, однак від листопада дні стають там дуже короткими, а світла однозначно замало. Цей дефіцит світла привів Стори до створення серії ламп. Одну з них ми показуємо на виставці в «Жийні». Керамічні форми створювалися після дворічної декретної відпустки. Мисткиня згадує втрату зв'язку з матерією глини, а також сильну потребу творення: «коли мозок у процесі перебування, матресценція, недосипання, реорганізація щоденного побуту й загалом життя». Скляні плафони походять із 1960-х років – Стори захоплено скуповує їх на блошиних ринках і дає їм нове життя.

Робота з глиною й творення керамічних форм трохи нагадує огортання. Формування глини за допомогою долонь – це делікатний процес, який вимагає ніжності й спокою. Мисткиня згадує відчуття, коли на початку роботи над лампами руки ніби задрев'яніли. Згодом вона дозволила рукам та інтуїції вести себе.

24

Магдалена Марос

Три притулянки

глазурована кам'яна кераміка, сформована

на гончарному колі [B↔]

Три об'єкти, спроектовані як тонкі інструменти заспокоєння, створені в межах циклу «Дизайн для психіки». Вони служать регуляції напруження та підтримують процес релаксації через уважне переживання. Їхня дія ґрунтується на багатосенсорному

контакті: поєднує дотикові, візуальні та звукові відчуття. Кожна форма має іншу геометрію й фактуру, а приховані всередині елементи рухаються та делікатно звучать під час використання. Об'єкти можна вільно розмішувати на чутливих ділянках тіла, таких як шия чи зона декольте; вони м'яко підлаштовуються під його вигини, прилягаючи до тіла, мов ніжні, загадкові структури.

25

Едґар Бонк

Приголомшливий

килим [C]

Formica

сайт-специфічне графічне втручання [C]

Килими виконують і декоративну, і практичну функції – вони прикрашають, утеплюють, ізолюють приміщення від звуків, іноді служать для відділення меншого простору. Найчастішими мотивами, що традиційно вкривають ці тканини, були геометричні та рослинні візерунки.

У «Приголомшливому» розгойданий орнамент був натхненний тим, що є штучним у природі й органічним у технології. Упорядкований візерунок піддається розхитуванню, він ніби пульсує, мерехтить перед очима того, хто дивиться. Однак стримана кольорова гама не призводить до збудження чи перевтоми, а радше створює ефект розпливання, розм'якшення. Це осінній гіпноз.

Килим Бонка був створений у 2025 році, а в «Жийні» він стає відправним пунктом для розбудованого й розпорошеного орнаменту, що вкриває стіну, підлогу, вікна галереї. Візерунок, що огортає простір, був натхненний підземними структурами мурашників. У холодніші пори року мурашки спускаються в нижчі частини мурашників, у глибокі комори, де на кілька градусів тепліше, ніж назовні.

26

Майстерня проектування кераміки в архітектурі

Бювет

підвіконня, зовнішні горщики [A]

У вроцлавській Академії мистецтв, на факультеті кераміки та скла, діє майстерня проектування кераміки в архітектурі, якою керують проф. Ґабріель Пальовський та архітекторка Дарія Кежун. Пізньої осені 2024 року ми разом із Мартою Мніх, яка представляла команду, що працювала над архітектурною перебудовою галереї, зустрілися там зі студентами й студентками майстерні. Завданням команди було спроектувати стіну Бювету, яка відсилає до матеріальної культури давніх курортів, а також підвіконня та зовнішні горщики. Творчий колектив мав невеликий бюджет, але міг використати і по-творчому перетворити вторинні матеріали.

У галереї ми представляємо результати цієї співпраці – процесу, що спирався на постійний пошук компромісу між фантазією та реальними бюджетними й виробничими обмеженнями, в якому уява мусила знайти спільну мову з матерією, часом та технологічними можливостями. У реалізації взяли участь: Беата Ізабеля Зайонц, Ганна Зялковська, Вікторія Мазурчик, Домінік Пецковський, Ігор Пйонтек, Ксимена Смерчак; координація та наукове керівництво: д-р ґаб. Ґабріель Пальовський, проф. АМ, та арх. Дарія Кежун.

27

Губерт Черепок

Завтра не помирає ніколи

неон [A]

Блакитний неон світить у різних режимах, деконструюючи оптимістичне гасло «Завтра не помирає ніколи». Це назва виставки, реалізованої у 2011 році разом із Губертом Черепком. Представлені тоді роботи мали бути закопані в землю на сто років. Однак цього не сталося. Лише нинішній ремонт галереї дав змогу завершити цей жест. Колекцію об'єктів розмістили в стіні будівлі – з думкою про тих, хто прийде після нас, – а сама галерея взяла на себе роль капсули часу.

Неон виготовлений Яцеком Замоїським (AR NEON).

28

Кухня

аудіопрограми [C]

Кухня зі своєю магічною й творчою аурую стає порталом до інших світів. Її характер підкреслює звук, що змінюється разом із порами року. Тут ми презентуємо аудіопрограми, присвячені Вроцлавським іригаційним полям та новому приміщенню будівлі BWA Вроцлав на вулиці Колейовій, а також розмови з мистцями й мисткинями, які відвідують галерею.

29

Кароліна Бальцер

Кухонний балаган

текстильний об'єкт (стьобання) [C]

Розміщення цієї роботи в цьому місці може здаватися плеоназмом, або ж, якщо скористатися простішим і кухонним висловом, – маслом масляним. Кухонний балаган у кухні – це все-таки запланований ефект. По-перше, він заохочує сміливіше зазирати в менш очевидні місця «Жийні». По-друге, вводить цікаву динаміку між твором мистецтва й дійсністю. Чи кухня в «Жийні» для контрасту буде завжди впорядкована чи радше тяжітиме до такого стану, як на картині?

Робота ставить також питання про те, чи балаган є наслідком занепадань, чи радше контрольованого безладу. Якщо йдеться про занепадань, то з чого воно випливає? Відомий вислів, що балаган у голові – це балаган у житті. Хаос у кухні може бути ознакою творчої діяльності – готування страв, пригостання ними інших, експериментування з продуктами й рецептами. А це переносить нас у простір комфорту й чуттєвої приємності, пов'язаної з їжею. Поживні й зігрівальні страви, які ми їмо в товаристві, дають енергію на осінь.

30

Ягода Добецька

Комфорт – це

артбук (обкладинка: шовкографія на тканині, книжковий блок: цифровий друк на переробленому папері) [C]

Kuchyně pod Styřístkem (Кухня під чотирилистою конюшиною)

артбук (цифровий друк) [C]

Кухарські книжки Ягоди Добецької пов'язані з мотивом, який порушується в кухні «Жийні». У ході майстер-класів у Польщі, Словаччині та Чехії мисткиня збирала рецепти страв, які дають приємність і почуття безпеки. Це мистецька інтерпретація поняття comfort food, яка розвивається в межах зустрічей і спільного готування їжі. Завдяки їжі учасниці й учасники майстер-класів пригадують безтурботні миті, моменти щастя і чуттєвої насолоди. Менш важливими є точні міри й пропорції, найважливішою є вага спогадів, емоційно-ментальна цінність. Пиріжки, бігос, суп, чай з лимоном – це добрий орієнтир в осінній пошуках комфорту. Що ти сьогодні приготуєш, щоб подарувати собі насолоду?

31

Централа (Сімоне Де Якобіс, Малґожата Куцевич)

Хронобіологічний годинник

робота в процесі [A]

Годинник, створений проектною групою «Централа», є спробою простого й водночас багатозначного представлення часу як сукупності накладених один на одного ритмів світу. Замість єдиного порядку він показує різні масштаби тривалості – від щоденних змін світла до повільних космічних циклів. Його структура охоплює ритм дня і ночі разом із крепускулярними періодами (тобто переходом між днем та ніччю), місячний цикл, пов'язаний із яскравістю світіння та припливами, нерівномірну присутність тринадцяти зодіакальних сузір'їв на екліптиці, а також відомий нам поділ року на дванадцять відносно рівних, але умовних місяців. Особливий шар годинника утворює циферблат із фенологічними порами року, календар яких формується упродовж року на основі спостережень за життям тварин, рослин і грибів на Вроцлавських іригаційних полях, які є сферою зацікавлення

й діяльності галереї з 2020 року. Найдовшу часову перспективу вводить видимий ретроградний рух планет – Венери та Марса, що виходять поза межі земної міри часу.

32

Юліта Гозьдзік

Тіло, що снить

ручна вишивка на ковдрі [C]

Робота натхненна книжкою Арнольда Мінделла, в якій психолог пропонує розуміння людського тіла як джерела сигналів, пов'язаних зі снами й несвідомою інформацією. Уважне ставлення до них дає шанс зрозуміти психічні, хворобливі та емоційні стани.

Ковдра – це м'який, теплий предмет, який нас огортає, тісно пов'язаний зі сном, горизонтальною позицією, відновленням сил. Вона може бути домашнім прихистком, може стати також матеріалом для спорудження криївки, бази. Пудровий колір тканини завжди так само ніжний.

Нестача сну призводить до дратівливості, втрати концентрації, зниження імунітету та хвороб. Після народження дитини більшість матерів має порушення сну. Нічне годування, неспання, напруженість, відсутність можливості відіспатися вдень через обов'язки ведуть до порушення гігієни сну. А Тобі що сьогодні снилося?

Можеш доторкнутися до роботи, але просимо не лягати на неї.

33

Павел Ольшинський

Колекція керамічних об'єктів

горщики, ваза, кадильниці [B↔]

Роботи базуються на мотивах зірки та волосся, які присутні у творчості художника вже багато років. Волосся тут виступає носієм протилежних значень: крихкості й сили, слабкості й могутності. Спочатку цей мотив з'являвся у малюнках олівцем – простим, базовим інструментом – як коси та переплетіння, що нагадують канати або мотузки. З часом вони були «озброєні» шипастими формами, які асоціюються як зі стародавньою зброєю, так і з зірками чи кометами, що передвіщають зміну та кінець певного порядку. Ці намальовані фігури отримали матеріальне втілення в кераміці. Серія горщиків для BWA Вроцлав поєднує функціональне призначення зі скульптурним, відсилаючи до польського дизайну 1950-х років – періоду, коли був збудований будинок, у якому розташована галерея. Кожен об'єкт унікальний, виконаний вручну з використанням авантюринової глазурі з металевим полиском, що навіює асоціації з мінералами, землею та космосом.

Мисткині й митці в осінньому сезоні: Кароліна Бальцер, Едґар Бонк, Пшемек Бранас, Юліта Ґозьдзік, Яґода Добецька, Анна Йохимек, Аґата Лянкамер, Марта Нєдбал, Домініка Ольшови, Йоанна Пйотровська, Маґдалена Скотніцька, Анна Стори, Анджей Тобіс, Павел Шейбель, Якуб Якобішин

Авторки та автори постійних робіт: Оляф Бжеський, Даніель Брожек, Аліція Висоцька, Кшиштоф Гіль, Івона Калужа, Малґожата Куцевич (CENTRALA), Маґдалена Марос, Бартош Муха, Марта Нєдбал, Павел Ольшинський, Губерт Черепок, Сімонє Де Якобіс (CENTRALA), Марцін Януш

Кураторка «Жийні» в осінньому сезоні: Маґдалена Крайс

Кураторка-асистентка: Йоанна Глінковська

Авторка концепції галереї: Катажина Рой

Гостьова участь: Аґата Ґжибовська, Техрол

Ідентифікація та візуальна комунікація: Наталія Кубацька, Мар'ян Місяк

Співпраця з аудиторією: Аґата Дронґ, Філіп Копець

Продюсування виставки: Йоанна Сокальська

Монтаж: Лукаш Балацінський, Томаш Кочонь, Натан Студенцький, Дарія Храсціна, Якуб Якубович

Координація доступності: Маґдалена Вебер

Організатор:

BWA BWA WROCLAW
GALERIE
SZTUKI
WSPOLCZESNEJ

Wrocław miasto spotkań
Patronat Honorowy Prezydenta Wrocławia

Партнери:

Медіапатронат:

